

Biblioteca Popular Francesc Tarafa / Hospital de Sant Domènec

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Corró, 45-47, 08400-GRANOLLERS
Emplaçament: A la sortida Nord de l'antic nucli de Granollers

Coordenades:

Latitud: 41.61023
Longitud: 2.288
UTM Est (X): 440675
UTM Nord (Y): 4606747

Classificació

Número de fitxa: 08096-44
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Gòtic Contemporani Modernisme
Segle: XIV-XX
Any: 1926
Autor de l'element: Bernat de Seva / M.J. Raspall i Mayol (arquitecte)
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Va ser respectuosa, encara que es van incloure elements necessaris per als nous usos
Protecció: Legal
Observacions protecció: PEPHA nou, Núm. P-05
Accés: Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Granollers, Plaça de la Porxada, 6, 08400-GRANOLLERS

Fitxes associades:

[Convent de Sant Francesc / Casa de Cultura Sant Francesc](#)

Autor de la fitxa: ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dl., 01/10/2001 - 02:00

Descripció

Està format per un gran espai de planta rectangular cobert amb llates i bigues de fusta sostingudes amb permòdols de pedra, que formen coberta a dues vessants. L'antiga estructura gòtica, de planta rectangular, estava sostinguda per tres grans arcs de pedra dovellada, apuntats. Al fons de la nau, i situat en l'eix longitudinal, hi ha un espai cobert amb volta apuntada. Els elements decoratius interiors (esgrafiats i vitralls) són característics del llenguatge modernista de la segona etapa de l'arquitecte Manuel Raspall. En la remodelació de la façana -estucada de blanc- utilitzà elements formals medievals com porta de mig punt, capcer (destacant un potent capcim, imitant una barbacana). Sota d'aquest hi ha un ull de bou i dues finestres geminades a cada banda de la porta. A l'interior les parets es troben revestides d'esgrafiats i estucats de dibuixos de llenguatge modernista de transició, col·locant-se, a més, vitralls emplomats. L'espai gòtic de la sala és únic en l'arquitectura medieval granollerina, de la que tal vegada sigui la seva màxima representació (PATRIMONI, 1985; CUSPINERA et alí, 2001).

Observacions:

Protegida al PEPHA del 1985 i proposta de protecció al nou PEPHA Fitxa. Núm. P-05.

Història

Aquest edifici era l'antic Hospital construït els segles XIV i XV per Bertran de Seva, edificat prop del camí ral de Vic, que al segle XVI es coneix com el carrer de Corró (BAULIES, 1965). L'any 1521 Pere Clariana i de Seva va donar l'edifici a la vila de Granollers per a hospital. Se sap que, encara que migrat de recursos de tota mena, tenia el 1735 l'assistència d'un metge de la vila a 4 llits d'homes i 4 de dones (BAULIES, 1986). Va haver-hi malalts fins el 1823, any en que les tropes franceses el van convertir en magatzem. Anys després passà a escola i altres usos (BAULIES, 1965). L'ajuntament de la ciutat, l'any 1918 va realitzar les primeres passes per a fer-hi una biblioteca, però fins el 1926 no va ser restaurat i reformat per l'arquitecte Manuel J. Raspall, i, igual que l'antic hospital de la Santa Creu, de Barcelona, es va convertir en biblioteca, la Francesc Tarafa, inaugurada pel rei Alfons XIII (ALBÓ, 1994). Com a biblioteca funcionà fins l'any 1995 adaptant-lo l'any 1997 com a sala polivalent (CUSPINERA et alií, 2001). L'únic record personal existent a Granollers, d'Esteve Gilabert de Bruniquer a més d'un petit carrer és una escriptura en pergami datada en 1619, conservat a la Biblioteca Popular (BAULIES, 1965). Francesc Tarafa, natural de Granollers, va ser canonge de la catedral de Barcelona i historiador del segle XVI (BAULIES, 1965). Amador Garrell parla del coneixement que es tenia d'aquest edifici fins al moment de la seva restauració, que va ser, sens dubte, el fet que va procurar un gran descobriment pels veïns de Granollers. Diu en parlar del carrer de Corró: "(..) D'entre les petites edificacions, moltes d'elles dels segle XV, destaca el vell hospital de Sant Domènec, on ara hi ha la Biblioteca Popular. Llavors un envà partia l'esvelta nau de l'edifici i a un costat hi havia la costura de noies de Donya Eufràsia i a l'altre l'estudi de nois del senyor Alsina, a qui succeí el senyor Grané. En aquest estudi s'entrava pel carrer de la Riera i mai la gent hauria cregut que la costura i l'estudi fossin un mateix edifici, que va ser "descobert" pels granollerins, en ésser restaurat per l'arquitecte Manuel Raspall. Una part encara del mateix hospital -aquell on ara hi ha l'Institut i l'Escola del Treball-, l'ocupava la costura de pàrvuls de donya Elivira, en la qual hi havia una escalinata que semblava un altar d'àngels" (GARRELL, 1960).

Bibliografia

ALBÓ, Núria (1994) El Vallès Oriental. Barcelona: Disseny Cultural. Col·lecció: Les Comarques de Catalunya, núm. 27. BAULIES I CORTAL, Jordi (1965) Granollers. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372. BAULIES I CORTAL, Jordi (1986) "Del Decret de Nova Planta al 1850", Estudis de Granollers i del Vallés Oriental, Núm. 1, Aproximació al medi natural i a la història de Granollers, pp. 59-64 Granollers: Servei Municipal de Cultura. CUSPINERA I FONT, Lluís et al. (2001) Pla especial de protecció del Patrimoni Històric-Arquitectònic de Granollers. Granollers. Document administratiu. GARRELL I ALSINA, Amador (1960) Granollers, vila oberta, Granollers, Gràfiques Garrell. PATRIMONI (1985) Patrimoni Històric Arquitectònic. Granollers: Caixa de Crèdit Granollers.

